

Дані моніторингу (березень 2026 року) підтверджують позитивну динаміку емоційного розвитку вихованців. Це стало можливим завдяки цілеспрямованому використанню ігрових технік як засобу зниження емоційного напруження та підтримки психоемоційної стабільності в умовах воєнного стану.

Тематичне вивчення, проведене з 22.04.2026 по 29.04.2026 року за темою «Використання ігрової діяльності як природного ресурсу дитини для подолання кризових ситуацій», засвідчило якісне зростання результативності педагогічної практики, що застосовують вихователі з метою емоційної підтримки дітей.

Завершальним етапом стало засідання педагогічної ради (29.05.2026), присвячене підсумкам реалізації завдання. У ході роботи підтверджено ефективність впроваджених ігрових терапевтичних технологій і ухвалено рішення про:

- подальший розвиток методичної бази ігропрактик;
- посилення практичного компоненту освітнього процесу;
- активізацію партнерської співпраці з родинами з питань емоційної підтримки дитини в домашньому середовищі.

Водночас аналітичні матеріали дають підстави стверджувати, що окремі аспекти практичного використання гри як ресурсу подолання кризових ситуацій потребують подальшого осмислення. Потребує уточнення рівень готовності педагогів до впровадження ігрової терапії в умовах підвищеного стресу. Виявлена потреба в посиленні фахового супроводу з боку психологічної служби та удосконаленні механізмів оцінювання результативності ігрових підходів у контексті емоційного розвитку кожної дитини.

Потребують вдосконалення такі аспекти: якість індивідуалізації ігрових форм для дітей із різним рівнем психоемоційної зрілості, методичний супровід вихователів раннього віку щодо впровадження адаптаційних ігор, створення ресурсних куточків у сховищах, а також інтеграція ігрових технік у щоденні ритуали — ранкові кола, міні-сюжети, арт-гімнастику.

У 2026/2027 навчальному році педагогам варто акцентувати увагу на розвитку інтелектуальних та сенсорних умінь дошкільників шляхом систематичного використання ігрових вправ, елементарного дослідження властивостей предметів та формування навичок просторового орієнтування як складових пізнавального розвитку.

З метою забезпечення системного підходу до аналізу якості освіти впродовж навчального року в дошкільному закладі здійснювалося поетапне вивчення напрямку оцінювання 2 «Здобувачі дошкільної освіти. Забезпечення всебічного розвитку дитини, набуття нею життєвого соціального досвіду». Етапи були логічно пов'язані між собою, що забезпечило цілісність збору аналітичних даних, їх своєчасне узагальнення, коригування дій та об'єктивне оцінювання результатів.

На першому (оперативному) етапі (вересень 2025 року) увага фахівців була зосереджена на глибокому аналізі компонента 2 ВСЯЗО, зокрема на впровадженні компетентісного підходу до формування життєвого досвіду дітей. Вхідна діагностика за програмою «Українське дошкільля» дозволила виявити стартовий рівень розвитку, зокрема труднощі у сферах саморегуляції, комунікації та ініціативності. Отримані дані стали підґрунтям для індивідуалізації освітнього процесу.

Паралельно здійснювалося оцінювання рівня сформованості оцінювальної компетентності педагогів і рівня задоволеності умовами освітнього середовища учасниками освітнього процесу.

У листопаді 2025р. було представлено перші результати моніторингу. Дані засвідчили позитивну динаміку: частка дітей, які продемонстрували вікову норму соціальної взаємодії дещо зросла, що підтверджує ефективність адаптованих підходів і системної педагогічної підтримки.

З березня 2025 року, після набуття чинності наказу МОН №407, діяльність з формування ВСЯЗО було переформатовано відповідно до оновлених Методичних рекомендацій. У фокусі опрацювання — компонент II «Організація освітнього процесу з урахуванням індивідуальних особливостей, потреб і можливостей кожного вихованця».